

РЕШЕНИЕ

№ 11154

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4535** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Н. К. И., ЕГН [ЕГН], от [населено място], подадена чрез пълномощника му адв. П. К., срещу Решение № 1687 от 08.04.2024 г., постановено по АНД № 14162/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 16 -ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-017698 от 28.08.2023 г., издадено от Началник Група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и лишаване от правно на управление на моторно превозно средство за срок от шест месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата са развити съображения, че оспореното решение е неправилно и необосновано, като издадено при нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излага доводи, че съдът не е направил пълен анализ на фактите и поради това неправилно е установил фактическата обстановка и направил неправилни и незаконосъобразни изводи. На следващо място, счита, че съдът не е отчел, че не е установено по делото да е бил издаден акт за deregистрация

на процесното МПС, както и такъв да е връчван на собственика или водача на МПС. Иска се от съда да бъде отменено решението на СРС и спорът да бъде решен по същество, като се отмени НП като незаконосъобразно. Претендира разноски за двете инстанции.

В съдебно заседание, касаторът не се явява, представлява се от адв. Й. и адв. К., които поддържат касационната жалба и молят да бъде уважена същата по съображения изложени в нея и писмена защита. Молят да бъде отменено решението.

Ответникът - Началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, редовно призована, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

На 23.05.2023 г., около 10:40 часа, по автомагистрала „Тракия“ км. 1 с посока на движение от [населено място] към [населено място], Н. К. И., управлявал лек автомобил „Ф. Т.“, с рег. № 507М100, собственост на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД. Автомобилът е спрял за проверка при бензиностанция „Петрол“ от служители на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, като в хода на проверката е установено, че същия е с табели с изтекъл срок на валидност на 18.05.2023 г., като водачът не е представил и свидетелство за регистрация на МПС.

Въз основа на посоченото на Н. К. И. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия № АД, бл. № 143182 от 25.03.2023 г. за нарушения на чл. 140, ал. 1 ЗДвП и за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, като същия е предявен на нарушителя, който го подписал с отбелязването, че има възражения.

Административнонаказателната преписка била докладвана на Софийска районна прокуратура, където е образувана пр.пр. № 30052/2023 г. по описа на Софийска районна прокуратура. В хода на прокурорската проверка жалбоподателят е дал писмени обяснения, че работел в „Български енергиен холдинг“ ЕАД на длъжност шофьор. На 23.05.2023 г. е управлявал лек автомобил марка „Ф.“, модел „Т.“, с

временни регистрационни табели с рег. № 507M100, като бил командирован до [населено място]. Заявил, че не е обърнал внимание срокът на разрешението за временно движение на автомобила да е изтекъл. На 28.07.2023 г., прокурор при СРП издал постановление за отказ от образуване на досъдебното производство на основание чл. 9, ал. 2 от НК, а материалите по преписката са изпратени на ОПП - СДВР за преценка за налагане на административно наказание.

В тази връзка било издадено Наказателно постановление № 23-4332-017698 от 28.08.2023 г. на Началник група в СДВР при отдел „Пътна полиция” СДВР, с което при идентична фактическа обстановка на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП на Н. К. И. са наложени административни наказания за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, като в НП е направено отбелязване: „НП издадено на основание ППРНП № 30052/23/31.07.2023г. по описа на СРП.

Горепосочената фактическа обстановка е установена по безспорен начин от събраните по делото гласни и писмени доказателства: показанията на св. М. С. Д., В. Б. Ж., Веселена Л. К.-Б., акт за установяване на административно нарушение серия АД, бл. № ГА № 143182 от 23.05.2023г., справка картон на водача, заповед № 513з-2563/22.04.2015г. на директор СДВР, заповед № 8121 к13180/23.10.2019г. на Министъра на вътрешните работи, акт за встъпване в длъжност, заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, длъжностна характеристика за длъжността шофьор, НП № 23-4332-010743 от дата 12.06.2023 г., постановление по пр. пр. №30052/2023 от дата 28.07.2023 г., писмо от СДВР с рег. № 433200-118267 от 03.11.2023г. с приложена справка от АИС на КАТ по история на регистрация, писмо от СДВР с рег. № 433200-6775 от 22.01.2024г. с приложени копие от транзитен талон №[ЕИК].

Предвид на така установената фактическа обстановка, първостепенния съд е приел от правна страна, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на необходимото съдържание, процедура и срокове за издаването му, при липса на процесуални нарушения в административната фаза на процеса.

Въззивния съд е приел, че И. е осъществил състава на вмененото му нарушение на чл. 175, ал. 3, пр. 1, вр. с чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, поради което и правилно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност на посоченото основание. Заключил е, че нарушението не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Водим от изложените съображения, съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на деца е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил обжалвания административен акт.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и неправилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 16-ти състав.

Разпоредбата на чл. 145, ал. 2 от ЗДвП вменява задължение на приобретателя на

регистрирано пътно превозно средство в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрация на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба.

Надлежащият ред за регистриране на МПС е този, предвиден в ЗДвП и Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства.

По делото е безспорно установено, че временни регистрационни табели с рег. № 507M100 на МПС - марка „Ф.“, модел „Г.“, са с изтекъл срок на валидност на 18.05.2023 г.

От събраните гласни доказателства по делото е видно, че на жалбоподателят му е разпоредено от св. Ж. на 23.05.2023 г. /началник на авто-парка на холдинга/ със служебният автомобил ползван от изпълнителният директор на БЕХ-Б., последната да бъде транспортирана от [населено място] до [населено място], поради влошено здравословно състояние.

Настоящият касационен състав с оглед доказателствата по делото приема, че липса субективна страна на нарушението осъществено от жалбоподателят по смисъла чл. 175, ал. 3 във вр. чл. 140, ал. 1 от ЗДвП поради следното. Вината, като елемент от административното нарушение, не може да се предполага, а тежестта по установяването ѝ законодателят е възложил на наказващия орган. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗАНН, деянието, обявено за административно нарушение, е виновно както когато е извършено умишлено, така и когато е осъществено непредпазливо, като по силата на чл. 7, ал. 2 от с.з., непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. Административното нарушение е реализирано умишлено, когато деецът е съзнавал общественоопасния му характер, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал или допускал настъпването на тези последици (чл. 11, ал. 2 от НК, във вр. с чл. 11 от ЗАНН). За да е осъществено едно административно нарушение при непредпазливост като форма на вината, е необходимо деецът да не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но да е бил длъжен и да е могъл да ги предвиди, или когато е предвиждал настъпването на тези последици, да е мислил да ги предотврати (арг. от чл. 11, ал. 3 от НК, приложим съгласно чл. 11 от ЗАНН). В случая не е установено жалбоподателят да е предвиждал, че предоставеното му за управление МПС/инцидентно/, същото е с регистрационни табели с изтекъл срок и регистрация. В същото време, по делото не е установено че, качвайки се зад волана на процесният автомобил, касатора е могъл да установи факта, че автомобила управляван от директора на БЕХ е с неуредена регистрация и да извърши проверка на тези обстоятелства преди да изпълни заповедта на прекия си ръководител - св. Ж. Не съществува нормална житейска логика жалбоподателят да предприема допълнителни действия за установяване дали табелите и регистрацията на автомобила са с изтекъл срок, още повече в случай, когато същият е управлявал МПС инцидентно и е изпълнил заповед. Настоящият състав приема, че деянието не е

извършено виновно, въпреки наличието от обективна страна на елементите от състава му.

Водим от изложеното, касационната инстанция счита, че съдебното решение е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде отменено. На отмяна подлежи и Наказателно постановление № 23-4332-017698 от 28.08.2023 г.

При този изход на спора е основателна претенцията на касатора за присъждане на разноски за платено в брой адвокатско възнаграждение в общ размер на 1 200 лв., от които 600 лв. за производството пред СРС, съгласно договор за правна защита и съдействие(л. 29) и 600 лв., съгласно договор за правна защита и съдействие (л. 18) за настоящата инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София - град, XI-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1687 от 08.04.2024 г., постановено по АНД № 14162/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 16 -ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-4332-017698 от 28.08.2023 г., издадено от Началник Група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП на Н. К. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и лишаване от правно на управление на моторно превозно средство за срок от шест месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. К. И., ЕГН [ЕГН], от [населено място], сумата в размер от 1 200 (хиляда и двеста) лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове: